

۲۰۱۷/۱۰/۱۶

محمد ایاز نوري آزادي

مېرني وو، چې يادېري

دا مقاله ما د ۲۰۰۳ز کال په اوړي کښې د گران قلمي ملي مبارز انيس په هکله ليکلي او د (ارمان افغان) په مجله کښې چاپ شوي وه، اوس دلته د افغان د تاريخ څېړنوال شاعلي احسان لمر د وروستۍ ليکنې «محي الدين انيس قهرمان واقعاً ملي» په استقبال کښې او د هغه شهيد د ارواح د خوښې لپاره، دغه په عين د محتوا محترمو افغانانو ته تقديم کېږي.

همدلته څېړنوال شاعلي لمر صاحب ته عرض کوم، چې زموږ د ليکنو ورته والی يا مشابهت د مرحوم انيس ياد ته د عينو عنوانو په انتخاب کښې پيل کېږي. تاسو مظلوم وژل شوي انيس ته د ملي قهرمان خطاب کړی او ما ۱۴ کاله پخوا د مقالي په عنوان کښې انيس يو ميره ذکر کړی دی.

د ملي مبارز انيس په حق کښې د دوو افغان بادشاهانو دوه کاملاً متضاد دريزونه او عملي اقدام:

- ۱- د هېواد د استقلال د حصول سر کومانډر اعليحضرت غازي امير امان الله خان د خپل واک پر وخت پخپله خدای ورکړې تواضع او ژوره ملي مينه د انيس دفتر ته پخپله ورځي، هلته دا وطن دوست اديب او څېريال په شا تپوي او ورته وائي، زه درسره يم... کار ته دي دوام ورکړه!!
- ۲- بادشاه نادر خان د خپل واک پر وخت انيس د وطن دوستي په گناه زندان ته اچوي او په حقيقت کښې هم هغه وخت دا ارجمند شخصيت وژني...!!

غلام محي الدين انيس:

په افغانستان کښې د لومړني خپلواکي څېړوني بنسټ اېښودونکی او مسوول مدير

مرحوم غلام محي الدين (انيس) د غزني ولايت د مقر په ولسوالۍ کښې زېږېدلی دی. په ماشوم توب کښې کوم وخت چې امير عبدالرحمن خان پاچا و، انيس د خپل نيکه سره چې د سترگو ډاکټر و، د مصر هېواد ته ولاړ. د دوو کورنۍ او پلار يې په مصر کښې په کسب او تجارت بوخت شول. او کوم وخت چې امير عبدالرحمن خان د غزني د اندرو پر قام او مشهور آزادي خوا (ملا مشک عالم) د ظلم او اختناق لړۍ جاري کړه، دي انيس کورنۍ غوره وگڼله چې په مصر کښې هستوگنې ته دوام ورکړي. په خپله انيس په دې وخته کښې وکولای شو، چې د افغان سيد جمال الدين د مکتب د روح او د هغه بزرگوار د زده کوونکو څخه ډيره علمي فائده خائنه حاصله کړي، او خپله زده کړه تر يوې

د پاڼو شمېره: له ۱ تر ۴

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په څير و لولئ

مصر کښې هستوګنې ته دوام ورکړي. پخپله انيس په دې وقفه کښې وکولای شو، چې د افغان سيد جمال الدين رحمت الله عليه د مکتب د روح او د هغه بزرګوار د زده کوونکو څخه ډېره علمي فايده ځانته حاصله کړي او خپله زده کړه تر يوې ټاکلې کچې پورې لوړه کړي. محی الدين د ماشومتوب او زلمیتوب پړاو په جلا وطنی او خپل هېواد سره د تودې مینې کښې تېر کړل. د ليکوال شاغلي غلام عمر شاکر په قول د انيس پلار به پخپل زوی ډېر پام کاوه او هميشه به يې پلارنی هېواد ورته وريادوه او ورپېرنده. هغه په مصر کښې تل افغانستان يادوه او تل يې کوبښن کاوه، چې بېرته هېواد ته راستون شي، تر څو خپل وطن ته يو خدمت وکړي. د اعليحضرت غازي امير امان الله خان په پاچا کېدو د مطبوعاتو په ساحه کښې پرمختګ راڅرګند شو، انيس د وطن حالات څارل. په همدې وخت کښې ۱۳۰۰ ل کال امانی دولت محمد اسماعيل خان (افندي) د مصر هېواد ته واستاوه، تر څو يوه د چاپ خونه وپېري او افغانستان ته ئې راوړي. افندي په دې سفر کښې د انيس سره پېرنده کېږي او د انيس آرزو بېرته راتګ خپل هېواد ته ستاني. انيس افغانستان ته په رارسېدو د هرات ولايت ته ولاړ او د مولانا سعد الدين خان (تفتازاني) په جومات کښې مېشته شو. په همدې وخت کښې هغه د هېواد د يوه مشهور ليکوال او اديب غلام سرور خان (جويبا) سره معرفي شو او د دغه پياوړي اديب او وطن دوسته افغان څخه يې ډېر څه زده کړل. انيس په عين وخت کښې نورو ځوانانو او طالبانو د علم ته د ټولنيزو تعليمونو او عربي ژبې زده کړه هم په غاړه واخيسته. په همدې وخت کښې هغه يو کتاب د (نداء طلبه معارف و حقوق ملت) تر عنوان لاندې وليکله، چې د هرات په چاپي مطبعه کښې چاپ شو. په ۱۳۰۳ ل کال کوم وخت، چې افغان پاچا غازي امير امان الله خان د مطبوعاتو لومړنی آزاد قانون توشیح کړ، محی الدين کابل ته راغی او د (ده افغانانو) د سيمې د غوړيو پلورولو په سرای کښې ئې واړول. افغان ليکوال مرحوم غلام عمر شاکر د انيس په باب لیکي: « هغه دم د انيس ټوله پانګه يو څو کتابونه او عربي مجلې وې. که څه هم انيس په مصر کښې راستن شوی وه، لاکن د خپلې مطالعې او زيرکۍ په واسطه ئې ځان د پلارني هېواد د بېرته پاتې توب او د هغه د علتونو سره آشنا کړی وه، نو د ده هدف فقط د قام بيداري د خپرونو او مطبوعاتو له لارې څخه وه. د دې ټولو عواملو پر بنسټ انيس پرېکړه وکړله، چې د يوې خپرونې په نشر لاس پورې کړي. هم هغه وه، چې د ۱۳۰۶ ل کال د ثور د مياشتې په ۱۵ نېټه غلام محی الدين انيس د افغانستان په تاريخ کښې لومړنی خپلواکه نه حکومتی جريده د (انيس) په نوم په دوو کاغذي پاڼو کښې د کاربن پېپر په کاپيو کښې د ۴۵ گڼو په شمېر له چاپه راويستله.» دا جريده په لومړنيو ۵ کلنو کښې د ۲۰ په ۲۸ سانتي مترو په انداز کښې له څلورو تر دولسو مخونو پورې چاپ ته ورکول شوي، چې هرې صفحې دوه ستونه لرل. د جريدې محتواء او موضوعات د وطن سره مينه او د ملي احساساتو بيانول، د هېواد د خپلواکي ساتل او د اروپايي هېوادو د نويو اختراعاتو او اکتشافاتو نشرول ول. د انيس د ورځپاڼې د پنځمې گڼې په لومړي مخ کښې، چې د ۱۳۰۶ ل کال د ثور د مياشتې په ۱۵ نېټه له چاپه راوتله، داسې ليکل شوي وو: «انيس د مطبوعاتو په عالم کښې يو نوی زېږېدلی ماشوم دئ، چې غواړي په فارغ وخت کښې ستاسو ملګری، د کار په ساعتونو کښې مرستيال، په سختو شېبو کښې ستاسو سلاکار، د غم او کړاو په وخت کښې ستاسو اورېدونکی او په فکري او عملي ژوند کښې د ټولو وګړو او خاصاً د لوستو کسانو او مامورينو يار او دوست وي...» همداء راز د دولتي دستگاه نيګر تياوې او په اداري چارو نيوکې ئې هم نشر ته ورکولې. مسوول مدير په خپلې ځانګړې پانګې يو چاپ خونه هم جوړه کړله. انيس به پخپل لاس مقالې او اخبار ليکل، ژباړې به ئې کولې، بيا به ئې توري په ماشين کښې نظمول او چاپ ته به ئې ورکول. جريدې به ئې پخپله بازار ته راوړلې او لاس په لاس به ئې خرڅولې. افغانانو به هره ورځ محی الدين په بازار کښې لیده او د ده زيار او خواري به ئې د اخبار د چاپولو لپاره حس کوله او د هغه سره به ئې مينه نوره هم ډېرېدله. کومه ورځ به، چې د انيس ورځپاڼه له نشر څخه پاتې کېدله، اعلان به ئې د کابل د سينماوو په پرده د خلکو د خبرتيا لپاره راڅرګندېد.

په لومړي ځل د انيس د جريدې د مصادره کېدو بهير

د ۱۳۰۷ ل کال د حمل د مياشتې په ۲۱ نېټه مسوول مدير محی الدين انيس پخپله نشریه کښې يوه مقاله د (پاسبان بيدار خواب) تر عنوان لاندې د (س . دين) په قلم چاپ ته ورکړله. په دې مضمون کښې په سختو او سريعو الفاظو او جملو د کابل د پوليسو د امنیې د قوماندانې پر اړونده مامورينو او افسرانو نيوکې شوې وې. دې مقالې د نوموړې ادارې کار کوونکي زيات په غصه راوستل، ځکه هغه وخت دغه مامورين د مطبوعاتو د انتقادي اړخ سره آشنا نه ول. هغه وه، چې دوی جريده په لاس د بادشاهي د مقام وکیل محمد ولی خان دروازي ته د شکايت په رسم ورغلل. او نورو د پوليس افسرانو د انيس دفتر او ديوان وتړل او انيس ئې لاس تړلی جيل ته بوت. خلک، چې ډېری ئې لوستي کسان او دولتي مامورين ول، د دغې پېښې په خبرېدو د محی الدين انيس په پلوی سرکونو ته راوتل او لاریون ئې پيل کړ. کوم وخت، چې دا خبر ارګ ته ورسول شو، د شاهي مقام وکیل پخپله د معذرت د تقديم په رسم دغه لاریون کوونکو ته ورغی او انيس ئې هم له بنده خوشي کړ.

د امانی دولت د شاهي مقام وکیل شهید محمد ولي خان

«ویار دي وي د نن څخه ۹۰ کاله پخواه په داسې ملتپال افغان شاهي دولت، سروال ئي پاچا غازي اعلیحضرت امير امان الله خان او وکیل ئي شهید محمد ولي خان...زه لیکونکی فکر کوم، په دغه نېټه زمونږ ارجمند غازي پاچا د اروپا په سفر بوخت وه او دا اجراءات ئي وکیل کړي دي.»

او پخپله مسوول مدير د جريدې په ۲۸ گڼه کښي په ليکلي توگه له ټولو مظاهريچيانو څخه د هغه د دفاع په خاطر مننه او قدر وکړ. په دې توگه په حقيقت کښي د انيس او خلکو اړيکي نوره هم مضبوطي شولي او پس له دې پېښي نه جريدې نور هم په خلاص لاس د خلکو غوښتنې او نيوکې نشر کولې او مسوول مدير ته چا څه نشو ويلای. د دولت کار کوونکو به د کار د لا ښه والي لپاره د انيس سره مالي مرستې کولې. د امانی دولت په له منځه تللو او د کلکاني سقاوي حبيب الله د حکومت په استقرار سره د انيس د جريدې دفتر هم وتړل شو، د مطبوعاتو قانون مات شو. محي الدين څه موده په کابل کښي پاتي شو او بيا د پکتيا ولايت ته کډه شو، هلته هغه د گسټنز (Gastanees) د ماشين په واسطه خپله نشریه چاپ کوله. د نادر خان په پاچا کېدو سره انيس ونشو کړای په خپلواکه توگه کار وکړي، ځکه د نادر شاه د وخت ټول نشرات د پاچا د ديکتاتورۍ په سياست کښي ډوب شول او د مطبوعاتو قانون هم لغو شو. سره د دغه حال هم انيس يو څو خپلي نشرې چاپ ته ورکړلې خو پس له يو څه مودې جريده مصادره شوله او محي الدين خان زندان ته واچول شو. د نادر خان په واکمنۍ کښي د کابل روښان فکره خلک په دوو برخو سره جلا شول. هغوی، چې محافظه کار ول د دولت هره فيصله ئي منله او انقلابيونو د سخت نظامي او ديکتاتوري چلند له کبله د انيس څخه غوڅ ملاتړ او دفاع نشوه کولای. د انيس ماندینه او يو زوی او لور ئي د کابل د مراد خاني په سيمه کښي د يوه فقيرانه ژوند سره لاس او گريوان وو. د وخت حکومت د دې مظلوم ادیب دواړه اولادونه د بنوونځي څخه هم وشړل. انيس په زندان کښي د (سل) په مرض اخته شو، خو حکومت بيا هم د هغه د خوشۍ کولو امر صادر نکړ. دولت د خلکو د ذهنيتونو د مشغولتيا لپاره د انيس د جريدې د نشرولو امتياز ځانته واخيست او دا جريده ئي دولتي کړله. د نادر شاه د وژل کېدو څخه پس د محمد ظاهر په پاچا کېدو سره بيا هم انيس په زندان کښي شپې سبا کولې او جريده ئي د دولت مال وه. بلاخره افغان مظلوم مبارز د مشروطيت د غورځنگ د ارمانونو يو متعهد، ادیب، ليکوال او د افغانستان په ترقي مين غلام محي الدين خان انيس په کال ۱۳۱۷ ل کښي کوم وخت، چې ظاهر خان پاچا او تره ئي محمد هاشم خان لومړی وزير وه، د زندان د تورو متو تر شاه خان حق ته تسليم کړ. (پاد دې تل وي، لار دې دوام ولري) د پاچا او صدراعظم په امر اړونده مامورينو د انيس جسد په پټه توگه د ابهام په شکل کښي له زندان څخه يو نا څرگند ځای ته انتقال او تر خاورو لاندې کړ. يو افغان معاصر ليکوال د انيس د ژوند ليک اړوند د (روزنامه نگاری که قلمش را شمشير ساخته بود) تر عنوان لاندې داسې ليکي: «که اوس د انيس د يواځني ژوندي

د پاڼو شميره: له ۳ تر ۴

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پټه له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې دليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليولو مخکې په څير و لولئ

پاتې زوی څخه پوښتنه وکړې، چې پلار دې څنگه وفات شو؟ سترگې ئې سرې شي او وائي، نه پوهېږم. او که ئې وپوښتې، چې پلار دې کله وفات شو؟ رنگ ئې سور شي او وائي، نه پوهېږم. بيا ئې چې وپوښتې، چې د پلار قبر دې چېرته دئ؟ بيا هم ژړا پرې راشي او وائي، نه پوهېږم. او بيا ئې، چې وپوښتې، پلار دې چېرته مړ شو؟ نو په چيغو شي او په تکرار سره وائي، په زندان کېنې، په زندان کېنې».

د دې همتناکه افغان ليکوال او ژورناليست په باب هېچا په افغانستان کېنې د حاکمې نادري استبداد پاله کورنۍ له ډاره په بنسکاره څه نشو ويلای. ليکوال تنوير بيا ليکي، ورپسې په کال ۱۳۴۴ل کېنې په لومړي ځل د انيس پخپل اخبار کېنې يو لنډې څو خبرې د هغه د ژوند په باب نشر شولې او د انيس د کال کتاب په دولتي مطبعه کېنې چاپ شو لاکن د هغه د ژوند هغه اصلي حقيقت په کېنې په بشپړ ډول ذکر شوی نه وه.

د انيس ليکلي آثار

- **ندای طلبه معرف يا حقوق ملت**، دا کتاب انيس د غازي امير امان الله خان د بادشاهي د وخت د پوليسو د کومانډر شجاع الدوله په تشويق وليکه. دا کتاب په اصل کېنې يو رمان دئ، چې د خپلواکي او قانون په هکله بحث کوي.

- **بحران و نجات**، په دې کتاب کېنې مرحوم انيس د امانې دورې په وروستيو پېښو رڼا اچولې او بيا ئې د کلکاني حبيب الله د بغاوت او د يو بل سياسي نظام د راتگ په هکله خپل نظريات او ياداشتونه ليکلي دي.

اخځليک

د (تاريخ و روز نامه نگاری افغانستان) کتاب، مولف ډاکټر محمد حليم تنوير، ۸۸ - ۸۹ - ۹۰ - ۹۱ - ۹۲ مخونه

پای